

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 10150 af 19/12/2024 (Gældende)

**Ankestyrelsens principmeddelelse 33-24 om Arbejdsskade -
Forældelsesloven - Arbejdsskadesikringsloven - Lovvalg- Retsregler -
Forældelse - Rentekrav - Forældelse af renter**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 23-49620

Ankestyrelsens principmeddelelse 33-24 om Arbejdsskade - Forældelsesloven - Arbejdsskadesikringsloven - Lovvalg- Retsregler - Forældelse - Rentekrav - Forældelse af renter

Principmeddelelsen fastslår

Principmeddelelsen fastslår, efter hvilke regler spørgsmålet om forældelse af et rentekrav af for sent udbetalt erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven skal behandles.

Et rentekrav af for sent udbetalt erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven forældes efter reglerne i forældelsesloven og ikke efter særreglerne om forældelse i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2-5.

Det betyder, at rentekravet i disse tilfælde forældes efter den 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Lovvalg

Udgangspunktet er, at et krav (en fordring) forældes efter reglerne i forældelsesloven, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lovgivning, jf. forældelseslovens § 1.

Sådanne særlige bestemmelser findes i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2-5.

Det følger af arbejdsskadesikringslovens bestemmelser, at krav efter loven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelsesbeløb i anledning af en arbejdsskade forældes efter 5 år fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren blev bekendt med sit krav, eller fra den dag, hvor manglende kendskab kan tilregnes denne som groft uagtsomhed, jf. lovens § 36, stk. 2 og 3.

Det er således kun krav efter arbejdsskadesikringsloven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelsesbeløb efter en arbejdsskade, jf. lovens § 5, som er omfattet af arbejdsskadesikringslovens særlige bestemmelser om forældelse.

Erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven skal forstås som ydelserne oplyst i lovens § 11. Krav mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse omfatter differenceerstatning efter erstatningsansvarsloven.

Et krav på renter er ikke en erstatning eller et godtgørelsesbeløb, men et selvstændigt krav, hvilket betyder, at forældelse af sådanne krav skal behandles efter reglerne i forældelsesloven.

Det forhold, at et eventuelt rentekrav opstår på grund af for sen udbetaling af erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven, kan ikke begrunde, at rentekravet anses for et krav efter loven. Et rentekrav er et selvstændigt krav, som forældes særskilt fra hovedkravet (hovedstolen) og forældes efter forældelseslovens regler.

Den konkrete sag:

I den konkrete sag vurderede Ankestyrelsen, at et yderligere rentekrav opstået som følge af Højesterets dom af 27. april 2022 om beregning af renter af en for sent udbetalt løbende erstatning for tab af erhvervsevne for perioden 31. marts 2012 til 6. marts 2017 skulle behandles efter forældelseslovens regler.

Ankestyrelsen vurderede i den konkrete sag, at rentekravet var forældet.

Ankestyrelsen var derfor enig i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, herunder om lovvalg.

Principmeddelelsen fastslår

Principmeddelelsen fastslår, efter hvilke regler spørgsmålet om forældelse af et rentekrav af for sent udbetalt erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven skal behandles.

Et rentekrav af for sent udbetalt erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven forældes efter reglerne i forældelsesloven og ikke efter særreglerne om forældelse i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2-5.

Det betyder, at rentekravet i disse tilfælde forældes efter den 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Lovvalg

Udgangspunktet er, at et krav (en fordring) forældes efter reglerne i forældelsesloven, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lovgivning, jf. forældelseslovens § 1.

Sådanne særlige bestemmelser findes i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2-5.

Det følger af arbejdsskadesikringslovens bestemmelser, at krav efter loven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelsesbeløb i anledning af en arbejdsskade forældes efter 5 år fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren blev bekendt med sit krav, eller fra den dag, hvor manglende kendskab kan tilregnes denne som groft uagtsomhed, jf. lovens § 36, stk. 2 og 3.

Det er således kun krav efter arbejdsskadesikringsloven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelsesbeløb efter en arbejdsskade, jf. lovens § 5, som er omfattet af arbejdsskadesikringslovens særlige bestemmelser om forældelse.

Erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven skal forstås som ydelserne oplistet i lovens § 11. Krav mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse omfatter differenceerstatning efter erstatningsansvarsloven.

Et krav på renter er ikke en erstatning eller et godtgørelsesbeløb, men et selvstændigt krav, hvilket betyder, at forældelse af sådanne krav skal behandles efter reglerne i forældelsesloven.

Det forhold, at et eventuelt rentekrav opstår på grund af for sen udbetaling af erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven, kan ikke begrunde, at rentekravet anses for et krav efter loven. Et rentekrav er et selvstændigt krav, som forældes særskilt fra hovedkravet (hovedstolen) og forældes efter forældelseslovens regler.

Den konkrete sag:

I den konkrete sag vurderede Ankestyrelsen, at et yderligere rentekrav opstået som følge af Højesterets dom af 27. april 2022 om beregning af renter af en for sent udbetalt løbende erstatning for tab af erhvervsevne for perioden 31. marts 2012 til 6. marts 2017 skulle behandles efter forældelseslovens regler.

Ankestyrelsen vurderede i den konkrete sag, at rentekravet var forældet.

Ankestyrelsen var derfor enig i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, herunder om lovvalg.

Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt.

Det har vi gjort for at fastslå, om et rentekrav opstået som følge af for sent udbetalt erstatning eller godtgørelsesbeløb efter arbejdsskadesikringsloven skal behandles efter forældelseslovens regler eller efter de særlige regler om forældelse i arbejdsskadesikringsloven.

Det er alene spørgsmålet om lovvalg, der er omfattet af denne principmeddelelse.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om forældelse af fordringer (Forældelsesloven), senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015

- § 1 om lovens område
- § 2, stk. 1, om forældelsesfristernes begyndelsestidspunkt
- § 3, stk. 1, om forældelsesfristen

Lov om arbejdsskadesikring (Arbejdsskadesikringsloven), senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024

- § 11 om ydelser efter loven
- § 36, stk. 2-5, om forældelse

Praksis

Følgende principmeddelelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

30-16:

Det følger af principmeddelelsen, at Højesteret har fastslået, at arbejdsskadesikringslovens bestemmelser om forældelse (§ 36) gælder for alle krav på ydelser i anledning af en arbejdsskade og ikke er begrænset til krav, som vedrører arbejdsulykker indtrådt efter 1. januar 2004. Det betyder, at der gælder en frist på fem år for krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade. Den tre-årige forældelsesfrist i forældelsesloven finder derfor ikke anvendelse på disse krav.

99-12:

Det følger af principmeddelelsen, at en tilskadekomne efter arbejdsskadelovgivningen kun har ret til at få udbetalt renter af en erstatning eller en godtgørelse, hvis et forsikringsselskab først betaler mere end 4 uger efter Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om tilkendelse af lovens ydelser.

Ankestyrelsen har ikke andre principmeddelelser på området.

Den konkrete afgørelse

A forbund har på dine vegne klaget over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om, at dit krav på yderligere renter er forældet.

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgjorde sagen den 27. april 2023.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Dit krav på yderligere renter for perioden 31. marts 2012 til 6. marts 2017 er forældet.

Det betyder, at vi stadfæster Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, da vi er kommet frem til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at dit krav på yderligere renter af din erstatning for tab af erhvervsevne for perioden 31. marts 2012 til 6. marts 2017 er forældet.

Du har derfor ikke ret til yderligere beløb i renter.

Hvad er afgørende for resultatet

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte ved afgørelse af 7. marts 2017 dit tab af erhvervsevne til 30 procent fra den 31. marts 2012.

Forsikringsselskabet påklagede afgørelsen til Ankestyrelsen, der ved afgørelse af 18. oktober 2018 fastsatte dit tab af erhvervsevne til mindre end 15 procent i perioden fra den 10. oktober 2011 og frem til den 30. marts 2012. Dit tab af erhvervsevne i perioden fra den 31. marts 2012 til den 31. juli 2014 blev fastsat til 45 procent. Dit endelige tab af erhvervsevne fra den 1. august 2014 blev fastsat til 45 procent.

Ved afgørelse af 20. november 2018 beregnede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring dels kapitalerstatningen og dels den løbende erstatning, som du havde til gode for perioden fra den 31. marts 2012 til den 6. marts 2017 (3.877 kr. månedligt).

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vejledte i afgørelsen B Forsikring om muligheden for at efterregulere (modregne) i erstatning for tab af erhvervsevne, udbetalt fra den 1. april 2017.

B Forsikring meddelte dig den 11. april 2019, at de ville udbetale den løbende erstatning, som du havde til gode, og at der ville blive beregnet renter af netto-ydelserne.

B Forsikring oplyste ved mail af 9. september 2020, at der var foretaget efterregulering.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ophævede ved afgørelse af 18. januar 2021 afgørelsen af 20. november 2018 om efterregulering (modregning) som ugyldig og traf ny afgørelse om, at forsikringsselskabet ikke havde ret til at efterregulere for meget udbetalt løbende erstatning for tab af erhvervsevne i din kapitalerstatning.

Afgørelsen om efterregulering blev påklaget til Ankestyrelsen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring genoptog efterfølgende også den del af afgørelsen af 20. november 2018, som omhandlede kapitalbeløbet grundet forhøjelse af folkepensionsalderen og traf ny afgørelse den 13. juni 2021 om ret til yderligere kapitalbeløb. Denne afgørelse blev ikke påklaget til Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen stadfæstede ved afgørelse af 21. juni 2021 Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om efterregulering (modregning).

Ved dom af 27. april 2022 fastslog Højesteret (i en anden arbejdsskadesag), at forrentning af erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, som var betalt for sent, skulle ske af beløbet før indeholdelse af skat (bruttobeløbet).

Ved brev af 13. juni 2022 bad dit fagforbund med henvisning til dommen B Forsikring om at oplyse, om forsikringsselskabet ville gøre gældende, at en forhøjelse af rentekravet var forældet. Fagforbundet henviste til, at dit krav var opstået den 11. april 2019, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde udsendt en vejledning om, at forældelsesfristen for krav på renter er tre år.

B Forsikring oplyste i mail af 17. juni 2022, at yderligere rentekrav efter selskabets opfattelse var omfattet af den 3-årige forældelsesfrist og derfor forældet.

Ligeledes den 17. juni 2022 anmodede dit fagforbund Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at tage stilling til, om yderligere rentekrav som følge af for sent udbetalt erstatning var forældet.

Vi lægger herefter til grund, at dit fagforbund ønsker, at vi tager stilling til, om du har ret til yderligere renter af den for sent udbetalte erstatning for tab af erhvervsevne for perioden 31. marts 2012 til 6. marts 2017.

Lovvalg

Udgangspunktet er, at spørgsmål om forældelse skal behandles efter forældelseslovens regler, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lovgivning. Det følger af forældelseslovens § 1.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2, at krav efter loven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, jf. § 5, forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 3-5, der fastsætter længere forældelsesfrister end efter forældelsesloven.

Efter arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3, er fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, 5 år for krav nævnt i § 36, stk. 2. Bestemmelsen omfatter således kun krav efter loven eller mod arbejdsgiver på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, som dermed er omfattet af arbejdsskadesikringslovens særregel om en forældelsesfrist på 5 år.

Ved erstatning eller godtgørelse efter arbejdsskadesikringsloven i anledning af en arbejdsskade, skal forstås ydelserne angivet i lovens § 11. Det fremgår af bestemmelsen, at ydelserne efter loven er 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15, 2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 17 og § 17 a, 3) godtgørelse for varigt mén, jf. § 18, 4) uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b, 5) overgangsbetrag ved dødsfald, jf. § 19, 6) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 20-22, og 7) godtgørelse til efterladte, jf. § 23.

Ved krav mod arbejdsgiver på erstatning eller godtgørelse er der tale om differenceerstatning efter erstatningsansvarsloven.

Et (yderligere) rentekrav som følge af for sent udbetalt erstatning eller godtgørelsesbeløb i anledning af en arbejdsskade er et selvstændigt krav og er ikke en erstatning eller godtgørelse.

Et rentekrav forældes derfor ikke efter arbejdsskadesikringslovens forældelsesregler, men efter forældelsesloven.

Dit fagforbund har gjort gældende, at det følger af Højesterets dom af 14. april 2021 (U. 2021.2615H), at tilskadekomne udelukkende har ret til renter af en arbejdsskadeerstatning, fordi det følger af en særskilt renteregulering i arbejdsskadesikringsloven. Renter af arbejdsskadekrav kan dermed ikke være en ydelse efter andre love end arbejdsskadesikringsloven.

Højesteretsdommen angik, fra hvilket tidspunkt et forsikringsselskab havde krav på forretning af et beløb, som selskabet havde krav på i refusion fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Højesteret fandt, at den tilskadekomnes krav på ydelser efter arbejdsskadesikringsloven er et pengekrav uden for formuerettens område og dermed omfattet af rentereglerne i rentelovens § 8. Højesteret fandt

således ikke, som ellers gjort gældende af dit fagforbund, at den tilskadekomne udelukkende havde ret til renter af arbejdsskadeerstatning, fordi det følger af en særskilt renteregulering i arbejdsskadesikringsloven.

Ankestyrelsen er således ikke enig med dit fagforbund i, at Højesterets dom af 14. april 2021 fører til, at renter af for sen udbetaling af erstatning eller godtgørelse forældes efter særreglerne i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2-5.

Det forhold, at arbejdsskadesikringslovens dagældende § 26, stk. 3 (nugældende § 26, stk. 4), omtaler, at erstatninger og godtgørelsesbeløb efter loven forrentes ved udbetaling senere end 4 uger (fra 1. januar 2020 5 uger) efter underretningen om beløbets tilkendelse, medfører ikke, at et rentekrav som følge af for sen udbetaling af erstatning eller godtgørelse skal betragtes som et krav efter arbejdsskadesikringsloven og dermed forældes efter lovens § 36, stk. 2-3.

Ankestyrelsen er på baggrund af ovenstående derfor ikke enig med dit fagforbund i, at der er en lang (rets)praksis for, at renter er en ydelse efter arbejdsskadesikringsloven i henhold til forældelsesreglerne.

[...]

Om reglerne

Som udgangspunkt behandles spørgsmål om forældelse efter forældelseslovens regler, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lovgivning.

Arbejdsskadesikringsloven indeholder i lovens § 36, stk. 2-5, en særregel om forældelse for krav efter loven eller mod arbejdsgiver på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, jf. lovens § 5.

Det er kun erstatning eller godtgørelse efter arbejdsskadesikringsloven og mod arbejdsgiver i form af differenceerstatning, der forældes efter reglerne i lovens § 36, stk. 2-5.

Et rentekrav er ikke en erstatning eller godtgørelse, hvorfor sådanne krav ikke er omfattet af forældelsesreglerne i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2-5. Et rentekrav forældes derfor efter reglerne i forældelsesloven.

Forældelsesfristen efter forældelsesloven er 3 år og beregnes fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser i forældelsesloven.

Forældelsesfristen kan regnes fra et senere tidspunkt end det tidspunkt, hvor kravet er opstået. Retsvildfarelse, f.eks. ukendskab til eller misforståelse af en lovbestemmelse eller praksis, kan kun rent undtagelsesvis udgøre en suspensionsgrund fra forældelsesfristen.

Forældelsesfristen kan foreløbig afbrydes, hvis fordringshaveren inden forældelsesfristens udløb, foretager retsligt skridt.